

“ส่วยหยิ่นจ่อ” รอยสักยาแดง
“Suay Hyin Jor” Myanmar Red Taffoo

ชวนพิศ นภดาศัย

นักวิชาการอิสระ

๐ บทคัดย่อ

การสักส่วยหยีนจ๋อ หรือ สักยาแดง เป็นความเชื่อของพม่า เกิดขึ้นในยุควัฒนธรรมมอญรุ่งเรือง เชื่อว่าเป็นความเชื่อที่ช่วยปกป้องพระพุทธศาสนา ผู้สักต้องให้สัตย์ว่าจะรักษาคำมั่น ๓ ข้ออย่างเคร่งครัดและนั่งสมาธิภาวนา ตลอดชีวิต ครูสูงสุดของส่วยหยีนจ๋อ คือพระพุทธเจ้า และบรมครูของส่วยหยีนจ๋อ ทุกสายครุหมอมมี ๑๐ ท่าน ประโยชน์ของการสักยาแดงส่วยหยีนจ๋อ คือช่วยไล่หาย จากอาการป่วยไข้ ป้องกันคุณไสย ป้องกันสัตว์พิษทำร้าย และทำให้ภูมิจำเจิญ ซึ่งความศักดิ์สิทธิ์จะเกิดจากการรักษาสัจจะมั่นคงและภาวนาจนจิตนิ่ง คนสักยาแดง จึงสามารถภูตพิษสัตว์ เช่น พิษแมงป่อง พิษตะขาบให้คนอื่นได้ ผู้หญิงสักได้ถึง ชั้น ๕ แต่ผู้ชายสามารถสักได้ถึงชั้น ๙ ซึ่งสามารถรับชั้นครุเป็นครุหมอมสักได้ ส่วยหยีนจ๋อกำลังเป็นที่นิยมทั้งของคนพม่า และคนไทยที่อยู่ใกล้ชายแดน

◎ Abstract

The custom of tattooing “Suay Hyin Jor” or Myanmar red tattoo originated from a Myanmar belief during the Mon. This practice flourished in regards to protect the Buddhism era. In relation to this the tattooed man has to maintain the strict 3 vows and do meditation throughout the whole life. The highest Suay Hyin Jor’s master is Lord Buddha and 10 professional tattoo masters. The “Suay Hyin Jor” tattooing is believed in its magical or spiritual connotation as protective charms to cure illness and fever, prevent the occult, poisonous animals and to be prosperous. Holiness is attributed to the faithful and calm spiritual prayer. The tattooed man with healing establishment can swipe toxins from poisonous animals such as scorpions or centipedes. Woman can practice tattooing Unit step 5 but men can reach step 9 Which would be a tattoo master. “Suay Hyin Jor” is popular and widespread among people in Myanmar and Thai people dwelling near the border.

๐ บทนำ

คนส่วนใหญ่ทั่วไปในปัจจุบัน ยังมีความรู้สึกไม่ค่อยยอมรับคนที่มียอยสักบนร่างกาย แม้ว่ายุคนี้จะมีค่านิยมสักร่างกายกันมาก สมัยโบราณรอยสักบนร่างกายของผู้คนเฝ้าต่าง ๆ ในแถบเอเชียอาคเนย์มักจะเป็นรอยสักลงหมึกดำ ผู้ชายที่มียอยสักถือว่าเป็นผู้มีความกล้าหาญ มีวิชาอาคม ส่วนรอยสักบนร่างกายผู้หญิง ก็เชื่อว่าเป็นการช่วยปกป้องคุ้มกันจากสิ่งชั่วร้าย ช่วยให้การคลอดลูกง่าย เลี้ยงลูกให้รอดจนเติบโต ในเวลาต่อมาสังคมไทยหันไปยอมรับความคิดแบบวิทยาศาสตร์ตะวันตกมากขึ้น ความเชื่อเรื่องอิทธิฤทธิ์ของคาถาอาคมจึงลดน้อยลง ทำให้ความรู้สึกที่มีต่อคนมียอยสักเปลี่ยนไป กลับมีทฤษฎีที่ว่าคนมียอยสักคือนักเลง หรือไม่ก็เคยผ่านการจ้องจําในคุกตารางมาแล้ว รอยสักไม่ได้ทำให้ผู้พบเห็นรู้สึกยกย่องศรัทธา เหมือนดังความเชื่อในยุคก่อนหน้านั้น แต่เมื่อกระแสความนิยมรอยสักกลับมาอีกครั้ง คนจำนวนมากมียอยสักบนร่างกาย ทั้งที่เป็นรอยสักตามความเชื่อ และการสักแบบที่เป็นงานศิลปะเพื่อความสวยงาม ในสังคมล้านนาปัจจุบันมีความนิยมสัก “สวยหยิ่งจ๋อ” ซึ่งรอยสักจะลงหมึกสีแดง เป็นความเชื่อที่แพร่หลายข้ามแดนมาจากประเทศพม่า ซึ่งในหมู่บ้านที่มีคนสักยาแดงมากและสามารถรักษา “สัจจะ” ที่ให้ไว้กับครุหมอในวันที่ไปสัก ในสังคมนั้นจะสงบสุขเพราะข้อกำหนดที่ต้องทำควบคู่กับการสักยาแดง คือ การรักษาศีล การภาวนา และฝึกสมาธิ

ลายสักเต๋วก้อม

ที่มา : เจ้าชายแสงของ บุปผาราม สวนดอกแก้วตัด้อ (พระครูชัช ชยคุโ กิรีเขตสุวรรณ)

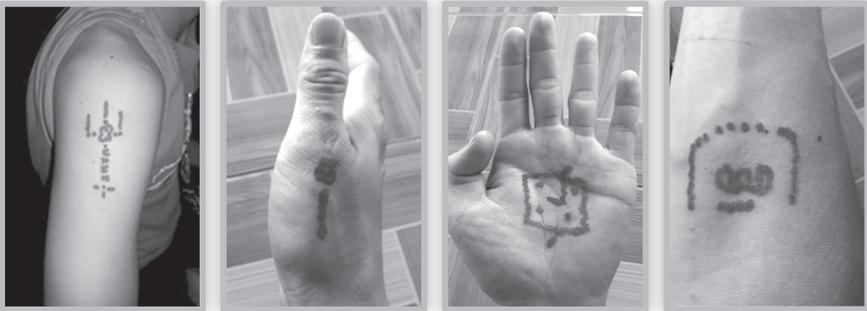
ผู้เขียนมีโอกาสไปทำงานวิจัยในพื้นที่ จังหวัดเมียวดี ประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ซึ่งตั้งอยู่ใกล้ชายแดนไทย-พม่า ด้านอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก พบว่าความนิยมในการสักยาแดง “ส่วยหยิ่นจ้อ” เป็นกระแสความนิยม ที่เกิดจากการหวังผลทางพุทธคุณเหมือนความเชื่อของคนในสมัยโบราณ จึงได้พยายามรวบรวมข้อควรรู้ที่เกี่ยวข้องกับการสักยาแดง เพื่อเป็นแนวทางให้มีการศึกษาเรื่องนี้ อย่างรอบด้านต่อไป

เหตุผลในการสักร่างกาย ที่กำลังได้รับความนิยมขึ้นมาอีกครั้ง ในยุคปัจจุบัน เป็นกระแสที่มาจาก

รอยสักหลังมือแม่เฒ่าชาวกระเหรี่ยง อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่

ความเชื่อเรื่องความแคล้วคลาด คงกระพัน เมตตามหานิยมหรือ “พุทธคุณ” ที่สำนักสักยันต์สามารถสร้างการยอมรับและมีชื่อเสียง นอกจากนี้ ร้านสักแบบ TATTOO เพื่อความงาม เป็นที่นิยมของวัยรุ่น และชาวต่างชาติที่สักเพื่อความงามทางศิลปะมากกว่าเรื่องความศักดิ์สิทธิ์ แม้กระนั้นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจสักยันต์ของชาวต่างชาติอีกส่วนหนึ่งที่ตัดสินใจสักร่างกาย ก็ยังมีความต้องการผลทางพุทธคุณไม่ต่างจากคนไทย ดังเช่นเมื่อครั้งที่ผู้เขียนไปทำงานจิตอาสาให้ข้อมูลนักท่องเที่ยว ที่วัดพระสิงห์วรมหาวิหาร กลางเมืองเชียงใหม่ มักจะมีชาวตะวันตก เอาภาพแบบยันต์ที่จะสักมาสอบถามว่า รูปแบบยันต์ที่เขาเห็นว่าสวยงามนั้น มีความหมายอย่างไร มีพุทธคุณ ด้านใด ดังนั้น พุทธคุณที่จะเกิดจากการสักยันต์มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ เลือกรูปแบบ และสำนักสักยันต์ของคนยุคนี้ไม่ต่างจากคนสมัยโบราณ

รอยสักยาแดง หลังจากสักแล้ว ๑ ชั่วโมง
ที่มา : ศักดิ์ชัย ปินใจ

การสักหมึกแดง หรือการสักยาแดงที่เรียกว่า “สวยหยิ่งจ๋อ” ที่กำลังเป็นที่สนใจในวงการสักยันต์ ในเขตภาคเหนือของประเทศไทยในวันนี้ เป็นรูปแบบที่ถือว่าเฟื่องแพร่หลายเข้ามาจากพม่า อาจารย์วิวัฒน์ ศรีป่าซาง เขียนบทความเรื่องเครื่องรางจากต่างวัฒนธรรม (๒๕๖๐) เล่าถึง “มหาวาน” ที่ใช้ผสมกับชาด

เพื่อสักหมึกแดง อันเป็นความเชื่อที่ได้รับอิทธิพลจากประเทศเพื่อนบ้านใกล้กันนี้เอง

การสักยาแดง “ส่วยหยื่นจ๋อ” นี้มีมานานแล้วในเขตประเทศพม่า เพื่อนบ้านใกล้ชิดทางตะวันตก เฉียงเหนือของไทย ปัจจุบันนี้ยังไม่มีผู้ศึกษาเรื่อง “ส่วยหยื่นจ๋อ” อย่างเป็นระบบ จึงไม่พบแหล่งอ้างอิงทางวิชาการเรื่องนี้ จะมีก็เพียงกลุ่มผู้ศรัทธาหรือผู้ที่สนใจในศาสตร์ด้านนี้ ที่ได้ไปปรึกษาหาความรู้จากเจ้าสำนักที่เป็นครู หมอสักยาแดงในเขตประเทศพม่า และสั่งสมความรู้จนสามารถมาเปิดสำนักสักยาแดง ในประเทศไทย ซึ่งมีแนวโน้มว่าจะมีสำนักสักแบบนี้เกิดขึ้นนี้อีกหลายแห่ง เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้คนที่สนใจเรื่องการสักยันต์ ที่เกิดจากความศรัทธาในความศักดิ์สิทธิ์ของลายสักยาแดง ที่มีพุทธคุณทั้งต่อตัวผู้สักและมีผลเกื้อกูลสังคมส่วนรวมอีกด้วย

๑๐ การสัก “ส่วยหยื่นจ๋อ” คืออะไร

เมื่อได้ยินคำว่า ยาแดง ยาเสต่อจี ยาเสต่อ ยาเซต่อ ยาสัจจะ ยาปรมัตติ ยาปฐมัง ยาสัจจามิน ยาส่วยหยื่นจ๋อ ก็คือ ยาสีแดงที่ใช้ในการสักส่วยหยื่นจ๋อ แต่มีการเรียกชื่อต่างกันไป

“ส่วยหยื่นจ๋อ” คือการสักร่างกายตามจุดต่างๆ ด้วยหมึกแดง ซึ่งผู้ที่จะเป็นครูหมอ ทำหน้าที่สักให้คนอื่นนั้น ต้องได้รับการรับรองจากกลุ่มผู้ศรัทธาในศาสตร์ศิลป์ ของ “ส่วยหยื่นจ๋อ” ซึ่งมีกลุ่มหรือสมาคมของผู้ที่มีศรัทธาในด้านนี้ มารวมตัวกันอย่างไม่เป็นทางการ และได้มีมติร่วมกันตั้งข้อกำหนดต่าง ๆ เพื่อให้การรับรองคุณภาพและควบคุมพฤติกรรมของสมาชิกให้เป็นที่น่าเลื่อมใสศรัทธา ซึ่งมีการตั้งข้อกำหนดมาตรฐานต่างๆ หลายประการ เพื่อให้ศาสตร์แห่งการสัก “ส่วยหยื่นจ๋อ” เติบโตอย่างมีทิศทาง ป้องกันการกระทำแบบไร้หลักการจนทำให้เกิดความเสื่อมศรัทธาไปทั่ว

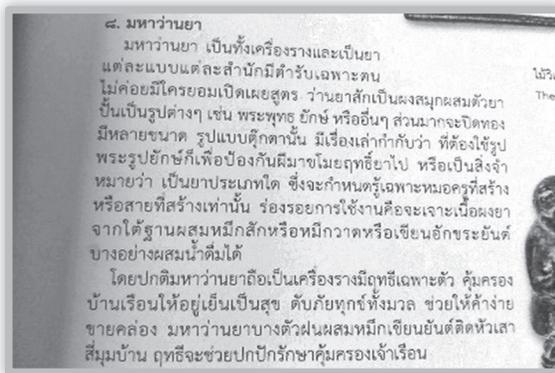
๐ ปฐมกำเนิดการสักยาแดง “ส่วยหยิ่นจ่อ”

ความเชื่อเรื่องการสักยาแดง เป็นที่นิยมและสืบทอดกันมานานร่วมพันปี เป็นเพราะการสืบทอดความคิดว่า “การสักยาแดง เป็นการปฏิบัติเพื่อปกป้อง คำจุนพระพุทศศาสนา” ดังนั้นต้นกำเนิดของการสักยาแดง น่าจะเกิดขึ้นตั้งแต่ สมัยพุทธกาล เมื่อศาสนาพุทธเริ่มมีคนทำทนาย หรือตีความผิดเพี้ยนไป จึงมี ชาวพุทธผู้ประกาศตนขึ้นมาปกป้องศาสนา โดยใช้การสักยาแดงเป็นสื่อ มีหลักการสำคัญ คือ การถือนั่นในศีล ๕ และการบำเพ็ญภาวนา ฝึกสมาธิจิตอยู่ เนื่องนิตย กิจวัตรเหล่านี้เป็นวัตรปฏิบัติที่คนสักยาแดงจะหลบเลี่ยงไม่ได้

๐ มหาวัน ยาสักแดง สิ่งสำคัญของ “ส่วยหยิ่นจ่อ”

กำเนิดมหาวันยาสัก (สายยาแดง) ส่วยหยิ่นจ่อกำเนิดขึ้นครั้งแรกในประเทศพม่าโดยตำนานได้กล่าวไว้ว่าเกิดจากการนำฉัตรทิพย์ของเจ้าสัจจะยามิน ผู้มีเครื่องหมายสวัสดิคติที่กลางฝ่ามือขวาหน่อเนื้อพระโพธิญาณ ครูบาอาจารย์ ในสายวิชาปะฐะมะลิตธิ ถ้านับกันจริง ๆ มีมากกว่า ๑๐ องค์ แต่ที่นับถือว่าเป็น สุดยอดฝีมือแห่งเมืองพม่ามีเพียง ๑๐ องค์หลัก ๆ หากจะว่าเป็นวิชาของพม่า ก็ไม่ถูกต้องนัก เพราะกำเนิดวิชานี้มีมาตั้งแต่ก่อนรวมประเทศเป็นพม่า นับพันปีมาแล้ว เรียกว่ามีมาตั้งแต่อาณาจักรมอญรุ่งเรือง หนึ่งในบรมครูที่กล่าว ได้ว่าเป็นผู้มีบุญญาธิการสูงสุดในบรรดาครูทั้ง ๑๐ คือ ท่านเจ้าสัจจะยามินแม้ว่า ท่านจะไม่ใช้ครุท่านแรก และยังมีฐานะเป็นศิษย์บรมครูพู่พู่เองด้วย แต่ท่าน ก็ได้รับการยกย่องว่าเป็นประธานแห่งองค์ครู และเป็นผู้ทรงบุญญาธิการชั้นสูง โดยนำฉัตรทิพย์ที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิดนำมาผสมเพื่อเป็นส่วนประกอบสำคัญ ในการสร้างยาสักแดงและตกทอดมารุ่นสู่รุ่นเท่านั้น ไม่สามารถสร้างในหมู่ผู้ที่ไม่มีความศรัทธา เพราะถือเป็นการผิดครูอย่างร้ายแรง ดังนั้นวันยาสักแต่ละชั้น มีคำดูจของคำ และได้รับฉายาว่าส่วยหยิ่นจ่อ ซึ่งแปลว่าทองคำ

ว่านยาลักเข้ามาในไทยในสมัยสมเด็จพระนเรศวรมหาราชเกิดจาก สมเด็จพระพนรัตน์ สถิต ณ วัดป่าแก้ว หรือพระมหาเถรคันฉ่อง ท่านเป็น พระสงฆ์มอญ ได้จัดสร้างขึ้นถวายเป็นของขวัญพิเศษในการออกรบกับพม่า ปัจจุบัน ว่านยาลักนี้มีชื่อที่รู้จักกันคือ ยาจินตามณี ยาลักแดงสูตรดั้งเดิมมีขั้นตอน การทำที่ซับซ้อนมาก ตั้งแต่การหาภาชนะที่ฝนด้วยยาต้องเป็นวัตถุอาถรรพ์ ที่มีฤทธิ์แรงๆ อย่างเช่น สมอตาย (ปั้นเหน่ง) และวัตถุที่ใช้บดด้วยยาต้องเป็น วัตถุอาถรรพ์ เช่น เขี้ยวเสือและงากระเด็น เป็นต้น ดัวยาแดงนำมาปั้นเป็นแท่ง ขึ้นเป็นรูปพระ รูปเทวดา รูปยักษ์ ขึ้นอยู่คติความเชื่อของครูผู้สร้าง ส่วนประโยชน์ คือ ใช้พก หรือทำน้ำมันต์อาบ ผสมหมึกสักหรือการนำมาฝนกิน จึงพบแท่งว่าน ยาลักในรูปเคารพต่างๆ มีรอยปั้น รอยฝน รอยคว้านเพื่อนำไปใช้งาน ดังนั้น ว่านยาลักชิ้นเล็ก ๆ ชิ้นหนึ่งใช้ได้ทั้งชีวิต มวลสารของยาลักสะกิดใช้เพียงเล็กน้อย สามารถสักให้คนได้เป็นร้อยคนพันคน เกิดผลดีทั้งนอกและในครอบคลุม ทุกอย่าง ปัจจุบันเริ่มหายาก คนที่รู้คุณค่าก็ตามเก็บเป็นของสะสมที่มีค่า

คำอธิบายเกี่ยวกับมหาว่านยา

ที่มา : Facebook ลิขิตามหาเวทย์ วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๐

เรื่อง เครื่องรางจากต่างวัฒนธรรม (มหาว่านยา)

โดย อาจารย์วิลักษณ์ ศรีป่าซาง จากนิตยสาร Sense & Scene ฉบับเดือนกันยายน-ตุลาคม ๒๕๖๐

วิลักษณ์ ศรีป่าซาง (๒๕๖๐) บอกว่า มหาว่านยา เป็นทั้งเครื่องรางและเป็นยา แต่ละแบบแต่ละสำนักก็มีตำรับเฉพาะตน ไม่เปิดเผยสูตร ว่านยาสักเป็น ผงสมุก ผสมตัวยาปั้นเป็นรูปต่าง ๆ เช่น พระพุทธรูป ยักษ์ หรือส่วนอื่น ๆ ส่วนมากจะปิดทองมีหลายขนาด รูปแบบตุ๊กตานั่น มีเรื่องเล่ากำกับว่า ที่ต้องปั้นเป็นรูปพระ รูปยักษ์ ก็เพื่อป้องกันผีมาขโมยฤทธิ์ยาไป หรือเป็นสิ่งจำหมายว่าเป็นยาประเภทใด ซึ่งจะกำหนดรู้เฉพาะหมอครูที่สร้างหรือสายที่สร้างเท่านั้น ร่องรอยการใช้งาน คือการเจาะเนื้อผงยาจากใต้ฐานผสมหมึก หรือหมึกวาด หรือเขียนอักขระยันต์บางอย่างผสมน้ำดื่มได้ มหาว่านยา เป็นเครื่องรางที่มีฤทธิ์เฉพาะตัวคุ้มครองบ้านเรือนให้อยู่เย็นเป็นสุข ดับภัยทุกข์ทั้งมวล ช่วยให้ค้ำกายขายค้ำลองมหาว่านยาบางตัวผสมหมึกเขียนยันต์ติดหัวเสาสี่มุมบ้าน ฤทธิ์จะช่วยปกป้องรักษาคุ้มครองเจ้าเรือน

ว่านยามีหลายรูปแบบ ซึ่งมีวิธีใช้ต่างกัน เช่น หากเป็นรูปพระ จะผสมหมึกสักเฉพาะส่วนศีรษะ เพื่อป้องกันคุณไสย รูปเจดีย์ หรือกรวยคว่ำ ใช้ผสมหมึกสัก ๑๒ ขวัญ สักเพื่อให้สิ่งร้ายออกจากตัว เช่น สักให้ คนขี้เหล้า ขี้ยา หรือคนบ้า ให้กลายเป็นคนดี แล้วยังช่วยป้องกันสิ่งร้าย ไม่ให้ย้อนเข้าตัว

ใช้ผงว่านยาผสมชาด ใช้สักเพื่อให้เกิดเสน่ห์ในตัว ก่อนสักหมอครูจะขอคำสัตถุญาจากผู้จะสักว่า ให้ใช้ในทางที่ถูกต้อง ไม่ผิดลูกเมียใคร หรือขึ้นใจกระทำชั่วเรา จะทำให้เป็นบ้า ไม่วุฒิจำเริญ

๐ ลำดับชั้นของการสัก ส่วยหยินจ่อ

ชั้นแรก จะสักเพื่อป้องกันตัว แล้วแต่ครูจะพิจารณาการถือศีลจะของผู้สักว่า มีความเข้มงวดในการรักษาศีลจะเพียงใด ถ้าเคร่งครัดในศีลจะ ก็จะมีการเพิ่มลำดับ ขึ้นไป จากชั้น ๑ ไปชั้น ๒ ชั้น ๓ ชั้น ๔ สูงขึ้นไปเรื่อย ๆ ผู้หญิงจะสักได้เพียงชั้นที่ ๕ เท่านั้น ถ้าเป็นผู้ชาย สามารถสักขึ้นไปถึง ชั้น ๗ แต่ถ้าจะเป็นครูหมอสัก ต้องถึง ชั้น ๘ หลังจากนั้นครูจะพิจารณามอบชั้นครูให้ หมายถึงการอนุญาตให้เป็นครูได้ ชั้นครูจะใส่มะพร้าว และกล้วย

เมื่อเริ่มเป็นครู ก็จะได้รับลูกศิษย์ได้ ซึ่งก็ต้องพิจารณาคนที่มาขอความช่วยเหลือ ด้วยการ “ยาคน” หรือ การรักษาอาการป่วยต่างๆ เมื่อรักษาคนป่วยไข้มาได้ระยะเวลาหนึ่ง ครูจะหารูปปั้นหรือรูปแกะสลักบรมครูทางการสักยาแดง ช่วยหยีนจ๋อมาให้ มอบเข็มสักและยาแดงให้ หมายถึง การอนุญาตให้สักคนอื่นได้แล้ว ซึ่งจะมีใบประกาศรับรองจากสมาคมรับรองว่าเป็นครูที่ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของกลุ่มผู้ศรัทธาใน “ช่วยหยีนจ๋อ”

ระยะเวลาในการเลื่อนขั้น ขึ้นเป็นครูของคนที่สักถึง ขั้น ที่ ๙ ของแต่ละคน ใช้เวลาไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับ การพิจารณาของครูว่า จริยวัตรของแต่ละคนมีความเหมาะสมเพียงใด

๑๐ บรมครูในสายความเชื่อในการสักยาแดง “ช่วยหยีนจ๋อ”

บรมครูสายยาแดง ช่วยหยีนจ๋อที่ถือว่าเป็นครูในลำดับสูงสุด คือ พระพุทธเจ้า ถือว่า เป็นผู้เป็นใหญ่ที่สุดของสายความเชื่อนี้ จึงแสดงการบูชาพระพุทธเจ้าโดยนับถือพระเจ้า ๕ พระองค์ ได้แก่ ต่า กู ตะ มะ ยะ ดังนั้นก่อนจะสักคาถาใดๆ สายช่วยหยีนจ๋อ จะต้องสักคาถาพระเจ้า ๕ พระองค์ไว้บนหัวที่กลางกระหม่อมเสียก่อน แสดงถึงการน้อมเอาพระเจ้า ๕ พระองค์เอาไว้สูงสุด

บรมครูในลำดับ ๒ รองลงมาจากพระพุทธเจ้า คือเทวดา ท้าวทั้ง ๔

พ่อครู ทั้ง ๑๐ สายการสักยาแดง “ส่วนหยีนจ๋อ”

ที่มา : รูปแกะสลักไม้ บรมครูช่วยหยีนจ๋อ ที่ศาลาราย ช่วงพระธาตุ วัดศรีบุญเรือง บ้านห้วยสำน เมืองเมืงวดี รัฐกะเหรี่ยง ประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

บรมครูในลำดับ ๓ รองลงมาจากทั่วทั้ง ๔ คือ ครูอาจารย์ทาง ส่วยหยิ่นจ๋อที่นับถือ เรียกว่าพ่อครู ส่วยหยิ่นจ๋อ ทั้ง ๑๐ ได้แก่ ๑. พ่อครูโบมินของ ๒. พ่อครูโบโบอ่อง ๓. พ่อครูสัจจาจิน ๔. พ่อครูหมามัยสยาต่อ ๕. พ่อครู อุเมี้ยะซิ่น ๖. พ่อครูโบต่อแห่ง ๗. พ่อครูโบต่อปิว ๘. พ่อครูโบต่อปุย ๙. พ่อครู อุอ่องซาต๊ะ ๑๐. พ่อครูโบต่อหาน

บรมครูลำดับที่ ๔ คือ พ่อครูเค้า ที่สืบทอดยาแดงมาซึ่งถือว่าเป็น สายครูเดียวกัน

๐ ตำนาน และเรื่องราวของบรมครู

บรมครูโบโบอ่อง

บรมครูโบโบอ่อง (พู่พู่อ่อง) เกิดขึ้นตั้งแต่สมัยมอญรุ่งเรือง พระเจ้า- ตะเบ็งชะเวตักษัตริย์พม่าที่มีชัยชนะเหนือมอญ และองค์ถัดมา คือ บาเยงนอง (บุเรงนอง) มีความสามารถรวบรวมเมืองเล็กเมืองน้อยให้เป็นอาณาจักรเดียวกัน พม่าจึงกลายเป็นกลุ่มชนที่มีอำนาจเหนือมอญ แม้มอญจะมีอารยธรรมรุ่งเรือง มาก่อนพม่าเป็นพันปี โดยเฉพาะเรื่องศาสนา แต่พม่าก็ยังมีศดิกการถือผีบรรพบุรุษ เป็นหลัก กระทั่งพระเจ้าอโนรธามีพระราโชบาย ถอนศาลผีนัตออก เพื่อให้คน เล็กเชื่อเล็กลงนับถือผีมานับถือศาสนาพุทธ แต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จ

ดังนั้น ศาสตร์วิชา และผู้บรรลุคุณธรรมวิเศษอย่างบรมครูโบโบอ่อง จึงสันนิษฐานว่าน่าจะเป็นชาวมอญไม่ใช่พม่า บรมครูโบโบอ่อง (พู่พู่อ่อง หรือ Bo Bo Aung) น่าจะเกิดขึ้นตั้งแต่ยุคสมัยที่มอญกำลังรุ่งเรืองในด้านเวทย์วิทยาคม การเล่นแร่แปรธาตุ ตำนานเกี่ยวกับบรมครูท่านนี้มีหลายสำนวน แต่เนื้อหาหลัก มีความใกล้เคียงกัน ข้อแตกต่างกันมีเพียงเรื่องที่มาของ “คัมภีร์วิเศษ” เป็นต้น

ตามประวัติกล่าวว่า บรมครูโบโบอ่อง เป็นราชครูของพระเจ้าบุเรงนอง ซึ่งมีศรัทธาอย่างยิ่งในพระพุทธศาสนา วันหนึ่งท่านประสงค์จะนำเพชรเม็ดใหญ่ น้ำหนักหลายสิบกะรัตขึ้นไปประดิษฐานที่ ยอดพระมหาเจดีย์ชเวดากอง จึงมีรับสั่งว่าหากผู้ใดสามารถนำเพชรขึ้นไปประดิษฐานบนยอดพระมหาเจดีย์

ชเวดากองได้ โดยไม้ไผ่บันไดหรือนั่งร้าน ท่านจะมอบแผ่นดินให้ครองกึ่งหนึ่ง
บรมครูโบโบอ่อง ได้อาสนาเพชรขึ้นไปยอดพระมหาเจดีย์ หลายคนวิตกว่า
ท่านจะปีนขึ้นไปอย่างไรเพราะสูงมากและไม่มีที่เกาะยึดหากจะปีนขึ้นไป

เมื่อได้รับเพชรมาแล้ว บรมครูโบโบอ่องสำแดงฤทธิ์เหาะลอยขึ้นไปยอด
พระมหาเจดีย์นำเพชรไปประดิษฐานพร้อมจารอักขระ “สะ ตะ ปะ วะ” สูดยอด
พระคาถาเอกอุ เมื่อกลับลงสู่พื้น บุเรงนองทรงพอพระทัยรับสั่งว่า จะขอมอบ
แผ่นดินกึ่งหนึ่งให้ปกครอง แต่บรมครูโบโบอ่องขอไม่รับ แต่ขอให้ทรงบำรุง
พระพุทธศาสนา ให้สถิตยสถาพร พระเจ้าบุเรงนองทรงยกย่องบรมครูโบโบอ่อง
เป็นราชาครู ราชการงานเมืองสำคัญ จะทรงปรีชาราชาครูอยู่เสมอ

ซ้าย : รูปปั้นบรมครูโบโบอ่อง (หุ่นอ่อง หรือ Bo Bo Aung) ขวา : พ่อครูโสมอ่อง
ที่มา : Facebook สิทธธามหาเวทย์ (ไลน์ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๑)

๐ พ่อครูโสมอ่อง

พ่อครูผู้สำเร็จแห่งเมืองม่าน ชาตะกาลขึ้นมาเมื่อร้อยกว่าปีที่ผ่านมา
บารมีและพลานุภาพ ฤทธานุภาพของท่านเป็นที่นับถือในหมู่ชาวไทยใหญ่

พม่าและมอญ พ่อครูโบมินช่อง คือหนึ่งในผู้บรรลุนิพนธ์แห่งเมืองพุกาม มีผู้คนนับถือบูชาท่านมากมาย ตามศาสนสถานสำคัญแม้กระทั่งที่ลานพระมหาเจดีย์ชเวดากองยังมีรูปเหมือนของท่านประดิษฐานอยู่ ที่เขาไปปาแดนศักดิ์สิทธิ์ใกล้เมืองพุกามอันเป็นที่สถิตของมหาคีรีนัต ยังได้จัดห้องแสดง ข้าวของเครื่องใช้และรูปเคารพของท่านไว้ให้คนสักการะ

รูปของพ่อครูโบมินช่อง มักเห็นในรูปของครูที่ปล่อยผมสยาย นั่งไขว่เท้าในท่าขัดสมาธิ ท่านมักถือถ้วยน้ำชาอยู่เสมอ

๐ พ่อครูสัจจามิน

ท่านเกิดในแควตจัตรแห่งราชวงศ์พม่า ตอนเกิดมาที่ฝ่ามือขวามีเครื่องหมายสวัสดิกะและมีเม็ดยาสัจจะ มาด้วย ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ที่เชื่อกันว่าเป็นผู้มีบุญมาเกิด และต่อไปในภายหน้าท่านต้องได้สืบทอดราชวงศ์เป็นที่แน่นอน จึงทำให้พระราชโอรสและพระสนมองค์อื่น ๆ กลัวว่าต่อไปพระราชโอรสองค์นี้จะเป็นภัยแก่ตน จึงทำการติดสินบนกับโหรหลวงให้ใส่ร้ายป้ายสีว่าเป็นกาลีณีและเป็นภัยต่อราชสำนักให้ขับไล่ออกไปเสีย กษัตริย์พม่าหลงเชื่อในคำพูดของโหรหลวงจึงทำการเนรเทศท่านเสีย แต่พระสนมเอกไม่วางใจจึงติดสินบนกับผู้นำเจ้าชายน้อยไปทิ้ง ให้นำไปประหารชีวิตด้วยการถ่วงน้ำแทน พ่อครูโบโบอ่องได้มาช่วยท่านและนำท่านไปฝึกวิชาต่าง ๆ จนสำเร็จ ท่านมีชื่อเรียกหลายชื่อ ได้แก่ สย่าเอ สย่ามิน สัจจามิน สัจจะยามิน โบต่อเอ โปะต่อเอ ฎต่อเอ โปะโต๊ะสัจจะมิน โปะโต๊ะสัจจามิน และอีกหลาย ๆ ชื่อ

๐ พ่อครูโบต่อปั่ว

ท่านเป็นลูกศิษย์ของพ่อครูสย่าเอ หรือ สัจจามิน ไปไหนมาไหนพร้อมกับพ่อครูสย่าเอตลอด เมื่อพ่อครูทั้งสองไปด้วยกันและเวลาหยุดพักจะมีฉัตร ๕-๗ ชั้น คอยบังร่มเงาให้เป็นที่อัศจรรย์นัก ซึ่งในสมัยนั้นชาวบ้าน

จะศรัทธาผู้วิเศษกันมากจนพากันมาหาและขอของดีกับพ่อครูทั้งสองเป็นอันมาก จนพ่อครูสย่าเอของท่านเกิดความเบื่อหน่ายท่านจึงหักฉัตรทิ้งและมอบยาสังข์จะพร้อมดอกมณฑาทิพย์ให้พ่อครูสย่าป๊วเพื่อทำยาวิเศษ ส่วนตัวท่านก็ได้กลับไปหาพ่อครูโบโบอ่อง เมื่อพ่อครูสย่าเอท่านไปแล้ว พ่อครูสย่าป๊วก็ได้รวบรวมของทั้งหมดแบกใส่ป่าเพื่อหาผู้ที่มีบุญญาบารมีเพื่อที่จะทำยาวิเศษเป็นเวลาหลายร้อยปีในที่สุดท่านก็พบผู้ที่จะทำยาได้

๐ พ่อครูโบต่อปุย

ท่านเป็นลูกศิษย์ของพ่อครูสย่าป๊วและเป็นพ่อครูที่ทำยาวิเศษเป็นคนแรกในสายส่วยหยื่นจ่อ เมื่อทำยาวิเศษเสร็จแล้วก็ได้ไปอาราธนาอัญเชิญพ่อครูโบโบอ่อง พ่อครูโบมินซ่อง พ่อครูสย่าเอ พ่อครูสย่าป๊ว ตลอดจนผู้ที่มีบุญญาบารมี มีอิทธิฤทธิ์ต่าง ๆ ทั้งพระ ฤาษี ผู้ถือศีล ฆราวาสทั่วทั้งพม่า ให้มาปลุกเสกยาวิเศษและวัดมุงมงคลศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมดจนสำเร็จแล้ว ท่านก็ได้เอาตัวยาวิเศษเหล่านั้นไปบรรจุตามพระเจดีย์ต่าง ๆ ทั่วพม่า หลังจากนั้นท่านก็ได้ทำการเปิดสำนักสายยาแดง ขึ้นเป็นครั้งแรกอย่างเป็นทางการ

๐ พ่อครูโบต่อหาน

ท่านเป็นลูกศิษย์ของพ่อครูสย่าป๊ว ไปคอยปรนนิบัติรับใช้พ่อครูสย่าปุยอยู่หลายปี ทั้งหุงหาข้าวปลาอาหาร ปัดกวาดถูบ้านดูเรือน หาบน้ำ ผ่าฟันเพื่อหวังได้เรียนวิชา แต่พ่อครูสย่าปุยก็ไม่สอนท่านสักที ไปสอนแต่คนอื่นจนท่านน้อยเนื้อต่ำใจคิดไปต่าง ๆ นานา อีกอย่างท่านก็จากบ้านเรือนที่อยู่อาศัยและภรรยามาเป็นเวลานานจนเกิดความคิดถึง ท่านได้ไปลาพ่อครูสย่าปุยเพื่อกลับไปเยี่ยมภรรยา เมื่อกลับไปหาภรรยาแล้ว ปรึกษากัน จึงได้รวบรวมทรัพย์สมบัติแก้แหวงเงินทองของมีค่าทั้งหมดในบ้านของท่าน แล้วนำมามอบให้พ่อครูสย่าปุย เมื่อพ่อครูสย่าปุยรับของมีค่าเหล่านั้นแล้ว ท่านก็เริ่มทำการสอนวิชา

ความรู้ที่มีทั้งหมดให้กับพ่อครูส่วย่าหานจนสำเร็จ แล้วท่านก็เรียกพ่อครูส่วย่าหาน มาหา เพื่อมอบข้าวของมีค่าทั้งหมดคืนให้พ่อครูส่วย่าหาน โดย พ่อครูส่วย่าปุย บอกว่าท่านทดสอบและดูพ่อครูส่วย่าหานมานาน จนท่านไว้ใจ และสอนวิชา ให้จนหมดสิ้นโดยไม่ปิดบัง หลังจากนั้นท่านก็ไปอยู่กับ พ่อครูส่วย่าเอ และ มอบหมายให้พ่อครูส่วย่าหานเป็นเจ้าของสำนักสืบต่อมา

๐ พ่อครูอะเพ็ญเมื่อยะชิน

ท่านเป็นลูกศิษย์ของพ่อครูส่วย่าหานและเป็นเจ้าสำนักสืบต่อมา ที่กรุงย่างกุ้ง ประเทศพม่า ท่านเป็นผู้ที่เผยแพร่วิชาของสำนักจนเป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวาง

๐ ประโยชน์ของการสักยาแดง ส่วยหยินจ่อ

จากความเชื่อเรื่อง พุทธคุณของการสักยาแดง ในเบื้องต้นคนที่สนใจ แสวงหาการสักยาแดง มักจะเป็นคนที่มีโรคประจำตัว คนที่โดนของ โดนคุณไสย เพราะเชื่อกันว่า ยาแดง หรือยาสัจจะทั้ง ๙ ชั้น มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เฝ้ารักษา ดังนี้

ชั้นที่ ๑ พ่อครูเฝ้ารักษาทั้งหมด

ชั้นที่ ๒ พระอินทร์เฝ้ารักษา

ชั้นที่ ๓ พระเจ้า ๔ พระองค์และองค์เทพทั้ง ๔ เฝ้ารักษา

ชั้นที่ ๔ โบต้อเอเฝ้ารักษา

ชั้นที่ ๕ พญางาสูเฝ้ารักษา

ชั้นที่ ๖ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์เฝ้ารักษา

ชั้นที่ ๗ คุณพระเจ้า ๙ พระองค์เฝ้ารักษา

ชั้นที่ ๘ พระอินทร์เฝ้ารักษา

ชั้นที่ ๙ องค์เทพอะฉิ่งอุ่อปาเต๊ะเฝ้ารักษา

เมื่อสักแล้ว ปฏิบัติดีแล้ว จะทำให้มือซ้ายใช้ไล่พิษต่างๆ เช่น พิษตะขาบ แมงป่อง หมาบ้า ผดผื่น ไฟไหม้ น้ำร้อนลวก มะเร็งไขปลา มือขวาใช้ไล่วิญญาณ คุณผีคุณคน คุณเสน่หียาแฝด ล้างอาถรรพณ์เมฆหมอกมนต์ดำ ทำลายวิชา อาคมต่างๆ ได้ เวลาที่รักษาคนก็สามารถเรียกกองทหารเอกของพ่อครูस्याเอ มาใช้งานได้ เรียกแผนกค้อน มีด หอก ดาบ ขวาน ธนู หน้าไม้ ไฟบรรลัยกัลป์ น้ำกรด ช้าง ม้า ครุฑ นาค มาช่วยได้ การใช้ยาสักจะแก้อาถรรพ์ต่างๆ ในสถานที่ อยู่อาศัย สามารถแก้ได้โดยการหว่านทราย หว่านข้าวสาร ซึ่งทรายและข้าวสาร ต้องผ่านการเสกจากครูบาอาจารย์ในสายเท่านั้น

สำหรับผู้ที่สักยาสักจะ ๕ ชั้น ๙ ชั้น เรียกร้อยแล้วนั้นจะมีคุณประโยชน์ ดังนี้คือ

๑. เมตตา ๒. รวย ๓. คงข้าม ๔. อำนาจ ๕. ดิน ๖. อายุ ๗. อาหาร ๘. ทิศ ๙. ยาแดง

ผู้หญิงสักได้แค่ ๕ ชั้น ผู้ชายสักได้ ๙ ชั้น

การสักยาสักจะมีข้อห้าม คือ

๑. ห้ามประพดีผิดในกาม หรือผิดลูกผิดเมีย หรือเล่นชู้โดยเด็ดขาด
ข้อนี้ถ้าใครผิดไปแล้วไม่สามารถจะมาสักใหม่ได้
๒. ห้ามกินเนื้อวัวเนื้อควาย
๓. ห้ามกินเหล้า

ผู้ที่สักยาสักจะไปแล้วนั้นไม่ว่าจะเป็นหญิงหรือชายก็ตามต้องรักษาคำสัจจะไว้ให้ดีเพราะจะช่วยให้ชีวิตดีขึ้นได้ หลักสำคัญในการสักยาสักจะเป็นให้หมั่นเติมยาบ่อยๆ จากครูบาอาจารย์ที่เคารพนับถือและควรจะไปไหว้ครูเป็นประจำ เช่น ปีใหม่สงกรานต์ เข้าพรรษา ออกพรรษา

จากการสัมภาษณ์ ครูบานูญไซ่น เจ้าอาวาสวัดป่าเลไลย์ บ้านห้วยसान เมืองเมือวดี (สัมภาษณ์ วันที่ ๕ มีนาคม พ.ศ.๒๕๖๑) ผู้มีประสบการณ์ในการสักยาแดง โดยมุ่งประสงค์เพื่อให้เกิดพุทธคุณในการป้องกันตัวเอง ป้องกันสิ่งชั่วร้าย เนื่องจากภารกิจหนึ่งของพระสงฆ์ในเขตล้านนาชนบทนั้นต้องทำ

หน้าที่สวดเพื่อสูตรถอน หรือการมีวัตรปฏิบัติที่อาจต้องเกี่ยวข้องกับสิ่งของโบราณเก่าแก่ ซึ่งเชื่อกันว่าอาจจะมีอารักษ์ มีสัมภเวสี สิงอยู่ การไปสวดถอนคือการขับไล่อารักษ์ ทำให้วิญญาณที่สิงอยู่ได้รับความเดือดร้อน ไร่ที่อยู่ อาจจะทำร้ายภิกษุที่ไปสวด เพื่อถอดถอนของโบราณเก่าแก่เหล่านั้น

ครูบาบุญโชน ให้ความเห็นว่า การสักยาแดง เป็นการกระทำเพื่อโน้มน้าวให้คนอยู่ในศีลธรรม โดยใช้การสักยาให้เห็น ให้รู้สึก เป็นเครื่องเตือนใจ ให้ยึดมั่นตามสัจจะที่ได้ให้ไว้แก่ครู ส่วนจะประสบความสำเร็จ เกิดพุทธคุณตามที่ต้องการกันหรือไม่ เพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับ “จิต” ของคนที่สักเป็นสำคัญ ดังนั้น การสักยาแดง ส่วยหยินจ้อ ที่จะเกิดพุทธคุณขึ้นได้ควรประกอบด้วย ครูดี ยาดี และจิตที่ดีมารวมกัน

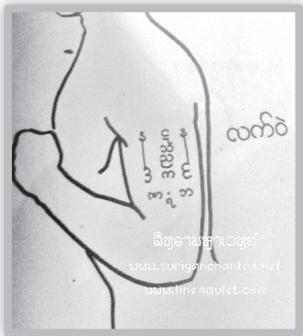
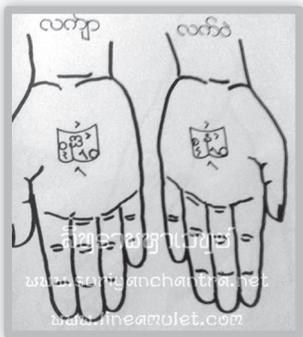
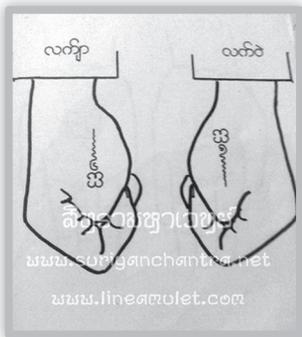
๑๐ ความเชื่อถือศรัทธาใน การสักยาแดง ส่วยหยินจ้อ

การสักยาแดง ส่วยหยินจ้อ สำหรับผู้ชายมีด้วยกัน ๙ ชั้น คนที่สักครบ ๙ ชั้นจะเรียกว่า “ส่วย่า” (หมายถึงได้รับการยกย่องเป็นครู) คือ สักครบ ๙ ชั้นแล้วก็เป็นครูได้ ซึ่งต้องอาศัยความอดทน และรอคอยนาน ผู้ที่รับการสักยาแดงไปแล้วก็ถือว่ามีแรงครู หรือบารมีครูอยู่กับตัว และมีเทพธรรมบาลรักษาประจำตัวอีกโดยเทพธรรมบาลที่ประจำรักษา คือ พระแม่สุรัสวดี (สุระตะตี) และท้าวจาตุมหาราชทั้ง ๔

ส่วนบารมีครูที่ลงมาอยู่กับตัวนั้นจะมีอำนาจในการหยิบพิษแมงสัตว์กัดต่อย ถอดถอนคุณไสย ไล่ผีปีศาจจากตัวคนไข้ได้ ทำได้ทันที เมื่อมั่นใจว่าครูอยู่กับตัวทันทีเมื่อสักยันต์แดงลงไว้กับตัวและประพฤติดีปฏิบัติดีมีสัจจะ ดังนั้นผู้ที่ผ่านการสักยันต์สายยาแดงอย่างถูกต้องตามกรรมวิธีแล้วจะสามารถถอนคุณไสยให้ผู้อื่นได้โดยไม่ต้องมีพิธีรีตองแต่อย่างใด นี่คือความพิเศษของวิชาสายนี้ แต่เชื่อว่าวิชาสายนี้จะดีแค่ถอดถอนคุณไสย เพราะอำนาจจากสายยันต์ยาแดงนั้นยังเสริมส่งทั้งเสน่ห์เมตตา ทำมาค้าขายดี คงกระพัน แคล้วคลาด ทำมาหากินรุ่งเรือง เหล่านี้มีครบในวิชาสายยาแดง ผลดีจะเกิดขึ้นได้แล้วแต่ว่า

จะอธิษฐานกับครูท่าน ที่สำคัญคือต้องมีความศรัทธาเชื่อมั่น รักษาจะ ดำรงตน
ในศีลธรรม ไม่ละเมิดข้อห้าม เจริญจิตภาวนานั่งสมาธิเป็นประจำทำบุญ
สม่ำเสมอ

จากการสัมภาษณ์พ่ออุโห ผู้สืบทอดการสักยาแดง ท่านหนึ่งแห่ง
บ้านห้วยส้าน จังหวัดเมียวดี ประเทศพม่า ท่านเล่าว่า การสักหมึกดำในหมู่บ้าน
ห้วยส้านไม่มีแล้ว ในอดีตวันพระญาติวัน จะมีการสักยันต์ให้แก่ลูกศิษย์ ด้วยว่า
ในการสักมาจากวุ่นต่าง ๆ นำมาบดและผสมกัน ทำการสักให้ลูกศิษย์ หลังจาก
สักจะมีข้อปฏิบัติ ข้อห้ามต่าง ๆ นิยมสักแต่ผู้ชาย มีค่านิยมที่ปลูกฝังสืบทอด
กันมาว่า ใครไม่มีน้ำหมึกไม่ใช่ลูกผู้ชาย

ภาพส่วนหนึ่งของรอยสักยาแดงบนตำแหน่งต่างๆ ของร่างกาย
ที่มา : Facebook สิวงามหาเวชย์ (อัลบั้มภาพ การสักยาแดง)

การสักส่วยหยีนจ่อ เป็นการสักหมึกแดง เข็มที่ใช้ในการสักเป็นสิ่งสำคัญ ที่หวงห้ามเคร่งครัด ผู้ที่ไม่ได้เป็นหมอสักจะห้ามแตะต้องอย่างเด็ดขาด เข็มสักยา ต้องได้รับมอบมาจากครูอีกทีหนึ่ง ซึ่งต่างจากการสักหมึกดำ ที่ไม่มีความเข้มงวด เรื่องนี้ การจะได้เป็นครูหมอและทำหน้าที่สืบทอดการสักยาแดง ต้องประกาศ สัจจะต่อหน้าคนหมู่มาก ซึ่งครูจะเพิ่มแรงครูให้ลูกศิษย์ที่จะยกขึ้นมาเป็นหมอสัก ซึ่งต้องถือสัจจะต่อหน้าคนที่มาสักยาแดงคนอื่น ๆ ตลอดจนครูบาอาจารย์

๐ การเลี้ยงผีครูยาแดง

หนึ่งปีจะมีการเลี้ยงผีครูยาแดง ๑ ครั้ง ซึ่งมีความเชื่อกันว่า ยิ่งทำบุญ เลี้ยงผีครูบ่อยครั้งเท่าใด จะทำให้ได้เป็นเทวดาเร็วขึ้น การปรนนิบัติบูชาต่าง ๆ เป็นสิ่งที่ขาดช่วงไม่ได้ ซึ่งเครื่องเซ่นไหว้ผีครูส่วยหยีนจ่อ จะไม่มีเนื้อสัตว์ จะมีเพียงผลไม้ และของหวานต่าง ๆ ยิ่งมากเท่าใดก็ยิ่งดี อย่างครูที่เป็นท้าวทัง ๔ ถือว่าเป็นครูเทวดา ต้องเซ่นด้วยผลไม้เท่านั้น ห้ามมีเนื้อสัตว์เป็นอันขาด

ข้อแตกต่างของครูส่วยหยีนจ่อ กับครูกุมภภันท์ คือ ครูส่วยหยีนจ่อ จะนับถือพระพุทธเจ้าเป็นใหญ่ แต่ครูกุมภภันท์จะนับถือผีเป็นไสยศาสตร์ แม้กระนั้นครูส่วยหยีนจ่อ ก็ยังอนุญาตให้มีการนับถือผีปู่ย่าและเลี้ยงผีปู่ย่าได้ แม้จะไม่ไหว้ผีปู่ย่า แต่ก็ยังยอมรับในความกตัญญูต่อบรรพชน การเลี้ยงผีปู่ย่านั้น แต่ละตระกูลจะมีกำหนดเลี้ยงปีละครั้ง โดยใช้ไก่หวีผี เมื่อเลี้ยงไก่ครบ ๕ ปี ก็เลี้ยงหมู การเลี้ยงผีจะมีขึ้นในเดือน ๕ และเดือน ๙ เหนือ บางตระกูล ก็เลี้ยงผีปู่ย่า ปีละ ๒ ครั้ง

๐ ขันบูชาและการปฏิบัติบูชาครูยาแดง

ขันบูชาครู หรือ กะเด้าะปอย ประกอบด้วย มะพร้าว ๑ ลูก กัล้วย ๓ หวี หมาก พลุ เหมียง และจะเปลี่ยนเครื่องบูชาทุกครั้ง เมื่อกัล้วยในขันครูเป็น สีเหลือง และสุกแล้ว

คนที่ จะได้รับการแบ่งครูไป ขึ้นอยู่กับการพิจารณาของพ่อครู เมื่อลูกศิษย์ คนใดมีคุณสมบัติที่ดี มีสัจจะตามที่ ได้ให้ไว้ พ่อครูจะมีดุลยพินิจให้ตั้งชั้นบูชาครู ซึ่งนอกจากจะมีเครื่องบูชา ยังต้องระวังการจัดวางอย่างละเอียด ซึ่ง ต้องจัดวาง กลัวย ๓ หวีลงในชั้นก่อน แล้วลูกมะพร้าวใส่ลงไปด้วย โดยให้หางมะพร้าวออกไปนอกบ้าน นำใบพลูมาห่อเหมียงแล้วพับใส่ในชั้น จากนั้นนำใบพลูห่อหมาก ใส่ลงในชั้น แล้วใช้น้ำหอมพ่นใส่ในชั้นและพ่นใส่รูปปั้นครูส่วยหยิ่นจ่อทั้งหมด เชื่อว่าท่านชอบกลิ่นหอม กลิ่นดอกไม้ กายาน ไม้หอม แบบใดก็ได้ ขอให้ เป็น กลิ่นหอมเป็นใช้ได้

การถวายผลไม้แด่ครูส่วยหยิ่นจ่อ

ที่มา : Facebook สิทธา มหาเวทย์ (ไทม์ไลน์ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๐)

เมื่อมะพร้าวหรือกลัวยสุกเหลืองก็จะปลดลงจากชั้นครู ซึ่งมีวิธีการ ดังนี้ หมุนลูกมะพร้าวให้หางชี้ขึ้นบนฟ้า แล้วยกเอาลูกมะพร้าวออกจากชั้นครู ซึ่งเมื่อทำการบนบาน ตั้งสัจจะอธิษฐานของบารมีครูส่วยหยิ่นจ่อมาช่วยปกปักรักษา หรือช่วยให้การทำงานสำเร็จลุล่วง จะต้องหันปลายหางของมะพร้าวชี้ไปในสิ่งที่ต้องประสงค์ให้ครูส่วยหยิ่นจ่อช่วยเหลือ หากจะบนขอโชคลาภต่างๆ

ให้หันหางมะพร้าวชี้ไปทางถนนหน้าบ้าน เมื่อปลงขันลงแล้วให้นำผลไม้ในขันนำไปแจกจ่ายแบ่งปันแก่คนในครอบครัว ญาติพี่น้อง

หางมะพร้าว หมายถึง หัวจุกบนขั้วมะพร้าวที่มีเส้นติดจุกมาด้วย ดังนั้นมะพร้าวที่ใช้ใส่ขันครูต้องมีจุก มีขั้วติดด้วยอย่างครบถ้วน

ลูกมะพร้าว สำหรับขันครู ต้องมีขั้วหางบนหัวจุกมะพร้าวอย่างสมบูรณ์ วางตั้งบนภาชนะบรรจของบูชาครู โดยหางมะพร้าวชี้ไปทางทิศที่เป็นมงคล

๑๐ การปฏิบัติตนของคนสักยาแดง “สวยหยิ่งจ๋อ”

การจะสักยาแดง เรียกทั่วไปว่ายาสัจจะ ต้องมีการให้สัจจะกับครูหมอสัก เมื่อผิดสัจจะที่ให้ไว้กับครู ครูจะทราบด้วยกระแสจิตที่ละเอียดจากการปฏิบัติภาวนาอยู่เสมอ ครูทราบว่าลูกศิษย์ที่สักให้ ไม่รักษาสัจจะที่ให้ไว้ มักจะสังเกตได้จากเมื่อครูเบื่องบนทำการลงโทษภายใน ๕ วัน ๗ วัน เช่น มีอาการป่วย ไม่สบาย ปวดหัว ปวดหลัง ปวดเอว แล้วแต่การทำผิดครู การล่วงข้อห้ามที่กำหนดขึ้น เมื่อครบกำหนดอาการเหล่านี้จะลดหายไปเอง มีลักษณะการลงโทษ เช่นเดียวกับผีป่วน อย่างพออุหือ ซึ่งปัจจุบันเป็นครูหมอสักยาแดงอีกท่านหนึ่งของบ้านห้วยส้าน เมืองเมืงหวัด

การเผยแพร่ข้อมูล เรื่อง “สวยหยิ่งจ่อ” ทางอินเทอร์เน็ต
 ที่มา : www.suriyanchantra.net

๐ ความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับ การสักยาแดง “สวยหยิ่งจ่อ”

คติจารีตความเชื่อในพม่า แบ่งนิกายความเชื่อออกเป็นสามชั้นคือ
 นิกายต่ำ (เจ้าลาน) นับถือผีตายโหง นัตทั้ง ๓๗ ตน
 นิกายกลาง (อะแท้ดลาน) นับถือเทวดา ท้าวจตุโลกบาล
 นิกายสูง นับถือ พระแม่สุระตะตี

การจะเข้านิกายใดขึ้นอยู่กับความชอบส่วนบุคคล การจำแนกนิกายสูงต่ำไม่เกี่ยวข้องกับความเก่ง ความชำนาญในเวทย์วิทยา คนในสำนักนิกายสูงถูกคนสำนักนิกายต่ำลองของเล่นของไล่จนตายก็มี คนพม่านั้นเมื่อเข้าเรียนสำนักนิกายใดแล้ว จะดำรงศัคดีศรีของตนในนิกายนั้นตลอดไป ก่อนเข้าสำนักใดจึงต้องเลือกให้ดีที่สุดก่อน เมื่อเข้าไปศึกษาคือการยอมพลีกายใจให้ครูบาอาจารย์ในสายนั้นด้วยความศรัทธาตั้งมั่น เมื่อเข้าสำนักแล้วจะไม่แสวงหาอีก คนพม่าจึงมองคนไทยว่าเป็นพวกเหลาะแหละ ไม่แน่นอน เพราะแสวงหาสิ่งใหม่ ๆ เข้าหลายสำนัก คนพม่าถือว่าคนเชื่อมั่นในอาจารย์เพียงท่านเดียว จะนับถือยำเกรงว่าเป็นคนจริง

ทุกสายครูนับถือท่านโบโบอ่องและโบมินชอง ว่าเป็นประมุขสูงสุดสูงขึ้นไปกว่าสองท่านนี้ ก็คือ พระอรหันต์ ท่านโบโบอ่องก็มีบุคลิกลักษณะ

เก็บตัว แต่ท่านโบบอองแสดงฤทธิ์ทั้งโปรดและปราบจนเป็นที่เคารพยำเกรง
ของผู้ศรัทธาทั่วประเทศพม่า

ครูส่วยหยิ่นจ้อ ๒ ท่าน ท่านโบบอองและโบบออง
ที่มา : Facebook ลีธรรมหาเวทย์ (ไทม์ไลน์ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑)

๐ วิธีการเลือกคนสืบทอดการเป็นหมอสักยาแดง

๑. ขึ้นอยู่กับบารมีของศิษย์ที่ครูจะพิจารณาว่ามีบารมีแก่กล้า มีสมาธิ และคุณความดีเพียงพอแล้ว
๒. ครูจะคำนวณขาศาตาของศิษย์ที่จะยกขึ้นสืบทอดวิชาสักยาแดง ซึ่งพิจารณาแล้วขาศาตาที่เหมาะสมก็จะยกขึ้นมาได้ ถ้ายังไม่เหมาะก็บำเพ็ญบารมีต่อไป

๐ การนับถือบูชา “นัด” ของคนพม่า

นัดหรือผี มีผู้รู้เล่าสืบกันมาว่า คำว่า “นัด” มาจากคำบาลีว่า “นาถะ” ที่แปลว่าที่พึ่ง นัดที่ชาวพม่านับถือ คือผีต่าง ๆ อันเป็นความเชื่อดั้งเดิมของมนุษย์

ซึ่งต่อมาถูกพัฒนาขึ้นเป็นลัทธิศาสนาต่างๆ แต่ละศาสนาก็ยังมีกลิ่นอาย การเซ่นบูชา การยึดเอาเป็นที่พึ่งทางใจคล้ายการนับถือผี แตกต่างกันที่ตัวตนของผีและวิธึบูชา แต่หากว่าโดยหลักการแล้ว การนับถือผียังเป็นความเชื่อหลักของคนหมู่มาโดยเฉพาความเชื่อของผู้คนในแถบเอเชีย มีการนับถือผีควบคู่ไปกับการนับถือศาสนา แม้แต่ชาวพม่าซึ่งได้ชื่อว่าเป็นชาวพุทธที่เคร่งครัด แต่ก็มีกรบูชาันต์อยู่ด้วยทุกหนแห่ง

ประเภทของนัต ที่ชาวพม่าบูชา ซึ่งปัจจุบันคนไทยก็เริ่มบูชามากอย่างชาวพม่า เพราะเชื่อในเรื่องอิทธิฤทธิ์ซึ่งนัต หรือ ผีนั้นมีหลายประเภท ดังนี้

๑. นัต ที่เป็นเทวดา ได้แก่ พระอินทร์ ท้าวทังสี พระแม่สุระสะตี ซึ่งพระอินทร์ถือว่าเป็นใหญ่ที่สุดในบรรดานัตทั้งปวง พระแม่สุระสะตี คือผู้ปกป้องดูแลพระไตรปิฎก ดังที่เรามักจะเคยเห็นรูปปั้นเทวดาผู้หญิงกับพานหนังสือเล่มใหญ่ๆ นัตเหล่านี้เป็นเทวดาที่ชาวพุทธรู้จัก

ซ้าย : ภาพพระอินทร์ ในแบบเทวดาพม่า ที่มา : ภาพจากอินเทอร์เน็ต
ขวา : รูปปั้นพระแม่สุระสะตี ที่วัดดอกช้างเผือก อ.แม่สอด จ.ตาก

๒. นัต ที่เป็นเทพอารักษ์ นัตกลุ่มนี้เป็นนัตที่มีอิทธิพลมาก เช่นเจ้าแม่กวนอู นัตโบบิยี่ รวมไปถึงพญานาค เจ้าป่าเจ้าเขาต่าง ๆ นัตกลุ่มนี้เป็นกลุ่มของเทวะชั้นภุมมา บางท่านเป็นอริยะภุมมา ชอบเสียงสวดมนต์ ชอบการทำบุญ ทำทาน บันดาลโชคความคุ้มครองให้แก่ผู้บูชาได้ดี

๓. นัต ประจำตระกูล นัตกลุ่มนี้เป็นนัตที่คนมอญ คนพม่านับถือ คือ ผีบรรพบุรุษ เวลาย้ายถิ่นฐานไปไหนก็ต้องเชิญนัตประจำตระกูลไปด้วย นัตกลุ่มนี้บางที่ไม่มีรูปปั้น ไม่มีรูปแกะสลัก แต่บูชาในลักษณะของขันนบูชาคูร และจะมีการประทับทรงเมื่อถึงงานประจำปี เนื่องจากนัตกลุ่มนี้ไม่ค่อยมีรูปและเป็นที่เฉพาะคนในตระกูล คนทั่วไปไม่ควรเข้าไปยุ่งเกี่ยว

๔. นัตหลวง นัตหลวงของพม่าเป็นผีตายโหง ที่เป็นบุคคลสำคัญในอดีต ที่ตายอย่างผิดปกติ ได้แก่ อดีตบูรพกษัตริย์ของพม่าและบุคคลอื่น ๆ นัตกลุ่มนี้ถือว่ามีความแรง มีอิทธิฤทธิ์มาก ต้องระวังในการบูชา

๕. นัตสิทธา คือผีของกลุ่มผู้สำเร็จธรรมชั้นสูง เป็นทั้งนักสิทธิ์วิทยากร เป็นฤๅษีผู้มีฤทธิ์และฆราวาสผู้ทรงวิชาอาคม เป็นกลุ่มคนเหนือโลก การนับถือก็เช่นเดียวกับการนับถือเกจิอาจารย์ในเมืองไทย เช่น ท่านโบบิอ่อง ท่านโบบิฆอง ท่านเจ้าสัจจาหมิน เหล่านี้ถือว่าเป็นผู้ทรงอภิญา เป็นพระโพธิสัตว์ที่มีบุญบารมีมาก การนับถือนัตกลุ่มนี้ไม่ให้โทษ มีแต่ให้คุณ และสำคัญคือ ผู้นับถือต้องรักษาศีล สวดมนต์ภาวนาการบูชาจึงจะได้ผล ถ้านับถือท่านโบบิอ่อง ท่านโบบิฆอง แต่กินเหล้าเมายา ไม่รักษาศีลย่อมไม่ได้ผล ไม่มีประโยชน์ใด ๆ

๖. นัตวิชา เป็นผีจากสายวิชาทางไสยศาสตร์ ถ้าเทียบไป ก็เช่น กุมารทอง รักยม ทางพม่าก็มีการนับถือเพื่อปกป้องคุ้มครอง เรียกลูกค้ำ ซึ่งต้องมีครูบาอาจารย์

ดังนั้น การบูชา นัตก็คือการบูชาผี ซึ่งไม่ควรกระทำโดยไม่มีความรู้ นัตบางประเภทที่บูชาได้ไม่มีปัญหา เช่น พระแม่สุระตะตี ท่านโบบิอ่อง โบบิฆอง ฯลฯ นัตเหล่านี้ไม่มีศีลมีธรรมไม่ให้โทษใคร แต่นัตบางประเภทที่เป็นผีตายโหง ผีบรรพบุรุษประจำตระกูลโดยเฉพาะหรือนัตวิชา พวกนี้หากจะบูชา จำเป็นต้องมีครูบาอาจารย์ให้คำแนะนำให้เข้าใจอย่างชัดเจนเสียก่อน

๐ ซอจี หรือ ซอคยี่ (Zawgyi)

คำนี้ในภาษาพม่า มีความหมายหลายอย่าง อาทิ หมายถึงผู้สำเร็จ พระเวทย์ชั้นสูงสุด สามารถชุบร่างตนเองจนกลายเป็นนักสิทธิ์วิทยากร เหาะเหิน เดินอากาศได้ มีอายุวัฒนะนับเป็นร้อย ๆ ปีก็ไม่แก่ชรา คงความเป็นหนุ่ม ตลอดกาล ทั้งแปลงร่างไปมาได้ตามใจชอบ หรืออาจหมายถึงนักเล่นแร่แปรธาตุ นักมายาศาสตร์ นักเวทย์มนตร์ นักพรต ฤาษีโยคี หรือผู้วิเศษ ซึ่งซอจี หรือ ซอคยี่ จะเชี่ยวชาญด้านไสยศาสตร์ เช่น ผังเหล็กไหลหรือธาตุกายสิทธิ์ ปรอท สำเร็จไว้ในร่างกายเพื่อให้มีอิทธิฤทธิ์เหนือปญฺชนคนธรรมดาสามารถเหาะเหิน เดินอากาศดำดินดำน้ำได้

ซอจี หรือ ซอคยี่ มักอาศัยอยู่ในป่า เป็นที่ศรัทธาของชาวบ้าน บำเพ็ญ ตบะจนมีอิทธิฤทธิ์มาก มีอายุยืนยาวที่เชื่อว่าส่วนหนึ่งได้มาจากการกินสมุนไพรร ที่ได้จาก “ภูเขาไปป่า มหาศิริศักดิ์สิทธิ์” การปรุงยาสมุนไพรดังกล่าวต้องบริกรรม พระคาถาร่ายพระเวทย์มนตรากำกับ และจะต้องกระทำการในช่วงเวลาที่เป็น มงคลตามศาสตร์โบราณอย่างเคร่งครัด

ซอจีหรือซอคยี่ เป็นสัญลักษณ์แห่งสวัสดิมงคลและการคุ้มครองรักษา ตามพระธาตุเจดีย์หลายแห่งจะปั้นรูปซอจี หรือซอคยี่ไว้ หมายถึงผู้พิทักษ์ดูแล พระพุทธรูป พระพุทธรูป ซอจีมีไม้เท้ากายสิทธิ์คู่กาย ไม้เท้านี้จะนำพาซอจีไปที่ใดก็ได้ ผู้ที่จะสำเร็จเป็นซอจีหรือซอคยี่ได้นั้นต้องสำเร็จการเล่นแร่แปรธาตุหรือ “สำเร็จ ปรอท” นั้นเอง

จากอดีตถึงปัจจุบันในเมียนมา ซอจีหรือซอคยี่ยังคงถูกกล่าวถึงเสมอ ในรูปของการแสดงต่าง ๆ เช่น หุ่นกระบอก มินตาหรือละครม่าน เอกลักษณ์ซอจี หรือซอคยี่คือนุ่งกางเกงและเสื้อคลุมสีแดง มีเครื่องประดับที่เป็นทอง สวมหมวก และรองเท้าสีแดง ถือไม้เท้ากายสิทธิ์

รูปปั้นซอจีหรือซอคยิมักตั้งอยู่ใกล้พระเจดีย์ในวัดพม่า
ตัวละคร ซอจี หรือซอคยิ ในการแสดงละครพม่า

ที่มา : Facebook ลิขิตามหาเวทย์ (ไทม์ไลน์ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐)

ที่มา : ภาพจากอินเทอร์เน็ต

๐ สรุป

สถานการณ์ เรื่องการสักยาแดงหรือการสัก “ส่วยหยิ่นจ้อ” ในปัจจุบันนี้พบว่ามีความนิยมกันมากไม่ว่าจะในประเทศไทย หรือในประเทศไทย สังเกตได้จากเมื่อมีพิธีไหว้ครูของสำนักสักส่วยหยิ่นจ้อ จะมีผู้คนหลังไหลไปร่วมพิธีเป็นจำนวนมาก และเพิ่มมากขึ้นในปีต่อ ๆ มา คนไปร่วมงานมีทั้งคนที่สักแล้ว และคนที่ต้องการสักแต่ครุหมอยังไม่พิจารณาสักให้ ในสังคมชนบทพม่าเช่นในหมู่บ้านชายแดน จังหวัดเมียวดี ก็มีสำนักครุหมอสักที่มีชื่อเสียงอยู่หลายสายครุ ซึ่งแต่ละสาย ก็จะมีวิธีการสอนและข้อปฏิบัติที่ต่างกันไป แต่โดยรวมแล้วจะเป็นไปในแนวเดียวกัน นับถือครูบาอาจารย์เดียวกัน ซึ่งแต่ละสายครุก็จะมีสำนักที่เป็นศิษย์เกิดขึ้นเมื่อคนที่สักถึงขั้นที่ ๙ และมีความมุ่งมั่นที่จะเป็น “สยา” และครุพิจารณาแล้วว่ามิชาดา มีวัตรปฏิบัติที่ถึงพร้อมก็จะมอบชั้นครุให้ ดังนั้นแต่ละสำนักก็จะมีลูกศิษย์ที่มาพึ่งพา ขอความช่วยเหลือ ขอสักยาแดงมากมาย ส่วนหนึ่งในนั้นคือลูกศิษย์จากฝั่งประเทศไทยที่เข้าไปเป็นศิษย์สำนักส่วยหยิ่นจ้อเหล่านั้น และนำการสักแบบนี้เข้ามาเผยแพร่ที่ อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก และที่อำเภอทุ่งเสลี่ยม

จังหวัดสุโขทัย และกำลังแพร่หลายเข้ามาสู่จังหวัดอื่น ๆ ในภาคเหนือเนื่องจากมีคนสนใจสักยาแดงกันมาก

ในสื่อสมัยใหม่ อย่างอินเทอร์เน็ต ก็มีทั้งเวปไซต์ หน้าเพจเฟซบุ๊ก ที่เขียนเผยแพร่ความรู้เรื่องส่วยหยื่นจ่อทำให้การเข้าถึงความเชื่อเรื่องส่วยหยื่นจ่อทำได้ง่าย จึงมีผู้แสวงหารอยสักยาแดงมีมากขึ้น แต่การจะเป็นครูหมอสักยาแดงให้คนอื่นได้ ก็ไม่ได้เป็นได้ง่าย เพราะสิ่งที่ควบคู่กับการสักยาแดง คือวิถีปฏิบัติตามสัจจะที่ให้ไว้กับครูอย่างเคร่งครัด ซึ่งหากคนสัก “ส่วยหยื่นจ่อ” ทุกคนสามารถรักษา “สัจจะ” ที่ให้กับครูไว้ได้อย่างมั่นคงยึดมั่นในศีล ๕ ก็ถือว่า “ส่วยหยื่นจ่อ” มีบทบาทสำคัญในการช่วยให้สังคมสงบสุขได้

การสักยาแดง ส่วยหยื่นจ่อ ที่กำลังได้รับความนิยม เป็นความเชื่อที่แพร่หลายมาจากพม่า เป็นการสักร่างกายจุดต่าง ๆ ที่จะทิ้งรอยเป็นสีแดง ซึ่งผู้ที่สักจะต้องให้สัจจะกับครูหมอสัก ๓ ข้อ คือ ไม่กินเหล้า ไม่ผิดประเวณี และไม่กินเนื้อสัตว์ใหญ่เช่นวัวควาย แล้วยังต้องนั่งสมาธิภาวนาเพื่ออบรมจิตอยู่เสมอ การสักยาแดงจึงเชื่อกันว่าเป็นการบำรุงพุทธศาสนา เพราะครูสูงสุดของการสักยันต์สายนี้คือพระพุทธเจ้า และมีครูชั้นรองลงมาซึ่งเป็นคนที่มีชื่อในทางพุทธศาสนา ส่วนมากคนที่ต้องการสักยาแดง มักเป็นคนที่มิโรครประจำตัว ถูกกระทำหรือเสี่ยงต่อการต้องคุณไสย คนที่สักยาแดงแล้วและรักษาสัจจะเคร่งครัด จะสามารถช่วยเหลือคนถูกพิษสัตว์ หรือคนถูกผีสิงได้ ผู้ที่เป็นครูจะทำหน้าที่ช่วยรักษาคนป่วยไข้ด้วยพิธีกรรมและสมุนไพรได้ เชื่อว่าครูหมอสักยาแดง ส่วยหยื่นจ่อ ที่ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบจะสำเร็จอภิญญา มีสมาธิจิตขั้นสูงเมื่อตายไปก็จะได้เป็นเทวดาเป็นบรมครูส่วยหยื่นจ่อต่อไป

๒ ออกสารอ้างอิง

วิไลลักษณ์ ศรีป่าซาง. ๒๕๖๐. มหาว่านยา. **เครื่องรางจากต่างวัฒนธรรม**. นิตยสาร Sense&Scene ฉบับ กันยายน-ตุลาคม ๒๕๖๐.

ทิพย์จักร. ๒๕๖๑. **สิทธามหาเวทย์**. นิตยสารพุทธคุณ ฉบับ มกราคม ๒๕๖๑.

ทิพย์จักร. ๒๕๖๑. **สิทธามหาเวทย์**. นิตยสารพุทธคุณ ฉบับ มีนาคม ๒๕๖๑.

www.suriyanchantra.net/ 3/10/2018.

<http://www.samlith.com> 2/12/2018.

<http://porntaywa99.lnwshop.com> สายยาแดง 3/22/2018.

สัมภาษณ์

พระศุภชัย ชยสุโก วัดสวนดอก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

สัมภาษณ์ : วันที่ ๑๘ มีนาคม พ.ศ.๒๕๖๑.

ครูบาบุญโชน์ สุธมณะ วัดป่าเลไลย์ บ้านห้วยส้าน จังหวัดเมือวดี ประเทศพม่า

สัมภาษณ์ : วันที่ ๕ มีนาคม พ.ศ.๒๕๖๑.

พ่ออุโห ครูหมอสักส่วยหยีนจ๋อ บ้านห้วยส้าน จังหวัดเมือวดี ประเทศพม่า

สัมภาษณ์ : วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๖๑.